

**HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN
EUCARISTIEVIERING MET PLECHTIGE PROFESSIE
VOOR HET EREMIETENLEVEN VAN ZR. ELISABETH HEYMAN**

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
8 december 2013, 10u30**

Gen. 22, 1-2.9a.11-14

2 Kor. 12, 6b-10

Lc. 1, 26-38

Broeders en zusters,
Beste Zuster Elisabeth,

Vandaag is het de tweede zondag van de advent. Vandaag is het ook 8 december, feest van Maria Onbevlekt Ontvangen. Hoewel de liturgische kalender dit feest naar morgen verschuift, willen we het vandaag al meenemen. Jouw professie voor het eremietenleven heeft immers veel te maken met Maria en met haar stille voorbereiding op de geboorte van de Heer. In deze laatste weken voor Kerstmis is het immers stil rond Maria. In het verborgene bereidt ze zich voor op de vervulling van Gods belofte en op de geboorte van haar zoon. Heel de verwachting van Israël concentreert zich in haar gebed dat Gods Woord spoedig mens mag worden. Ze verlangt ernaar het kind te zien dat zij van Godswege in haar schoot ontvangen heeft. Tussen haar en Jezus zijn banden aan het groeien die nooit meer stuk zullen gaan. Jezus is het blijvende middelpunt van haar leven aan het worden. Die stille verbondenheid met Jezus heeft ook jou, Zuster Elisabeth, diep aangesproken. Je hebt het als jouw roeping gevoeld om je leven helemaal door te brengen in de stilte van zijn Aanwezigheid. Na jaren van zoeken en groeien, en na een tijdelijke professie van drie jaar, ben je klaar voor de professie voor het leven. Namens de kerkgemeenschap mag ik vandaag je roeping voor het kluizenaarsleven bevestigen en haar een plaats geven in de wijde kring van onze diocesane kerkgemeenschap.

Voor deze professie heb je uit de heilige Schrift drie lezingen gekozen die je dierbaar zijn. Laat mij uit elk van deze drie lezingen iets naar voren halen. De eerste lezing komt uit het eerste boek van het Oude Testament: het boek Genesis. Het is een moeilijke passage. God stelt het geloof van Abraham op de proef. Hij vraagt hem het kostbaarste wat hij heeft: het offer van zijn enige zoon Isaak. Zodra Abraham tot de daad wil overgaan grijpt God in. In het struikgewas ziet Abraham een vastgelopen ram zitten, die hij als offer zal opdragen. Uit dankbaarheid geeft Abraham die plaats een nieuwe naam: Moria. Een naam met een betekenis: 'de Heer zal erin voorzien'. Beste Elisabeth, toen jouw kluis een naam nodig had, ben je die bij Abraham gaan halen. Je kluis noemt 'de kluis van Moria'. Wat zit voor jou in die naam? In het kluizenaarsleven zal je, zoals Abraham,

twee ervaringen meemaken. Er zullen momenten zijn dat je geloof op de proef wordt gesteld, omdat leven met God niet vrijblijvend is. Het vraagt om loslaten en vooral om vertrouwen. Daar staat een prijs op: de prijs van de beschikbaarheid. Er zullen echter ook andere momenten zijn, sterkere momenten, waarin je zal ervaren dat “de Heer erin voorziet”. Gods trouw overtreft al wat wij voor Hem kunnen achterlaten. Zijn belofte is groter dan al wat wij voor Hem kunnen prijsgeven. Zijn liefde heeft verrassingen achter de hand, waar wij nog geen besef van hebben. Dat is een eerste wens vandaag: dat je in de ‘kluis van Moria’ mag groeien, zoals Abraham, in het geloof dat God “erin voorziet” voor wie Hem liefhebben en dat Hij ons nooit loslaat.

De tweede lezing komt uit de tweede brief van Paulus aan de Korintiërs. Het is een brief waarin Paulus geregeld spreekt over zichzelf en over zijn eigen ervaring. Hier komt een andere Paulus naar voren. Niet de stoere missionaris die stormen en tegenstand trotseert, maar de gelovige die met eigen zwakte en twijfel worstelt. Driemaal heb ik, zegt Paulus, de Heer aangeropen dat Hij van mij zou weggaan, dat Hij mij gerust zou laten en mij een gewoon leven zou laten leiden. Maar hij kreeg van God een ander antwoord: “Je hebt genoeg aan mijn genade. Kracht wordt juist in zwakheid volkomen”. Ik kan me voorstellen dat ook jij, Zuster Elisabeth, wel eens gevraagd hebt aan de Heer dat Hij van jou zou weggaan of dat Hij je een gewoon leven zou laten leiden. Je bent geen held, geen stoere bekeerling of overtuigde propagandist. Je kan voor je geloofservaring niet terugvallen op een team of een algemene raad. In de kluis sta je voor God in de broosheid van wie je bent en wie je liefhebt. Je staat er eigenlijk zoals de meesten van ons voor God staan: in de kwetsbaarheid van ons leven en van ons zoekende geloof. Juist daar blijft God jou en ons tegemoetkomen met de woorden die Paulus al te horen kreeg: “Je hebt genoeg aan mijn genade. Kracht wordt juist in zwakheid volkomen”. Dat is een tweede wens vandaag: dat je mag ervaren hoe God ons tegemoet komt met zijn genade. Uitgerekend op de plek van onze zwakheid kan Hij zijn vinger leggen en daar genezing brengen. Van Gods genade heb je nog alles te leren en te verwachten, zoals ieder van ons.

De evangeliëlezing die we hoorden, is het evangelie voor het feest van 8 december, Maria Onbevlekt Ontvangen. In deze lezing komt de naam van Elisabeth voor: ook zij mocht ervaren dat Gods genade zich niet laat inperken door menselijke leeftijd of vruchtbaarheid. Bij je tijdelijke professie, drie jaar geleden, heb je als nieuwe naam gekozen voor Zuster Elisabeth. Niemand beter dan Elisabeth kan je immers in de buurt van Maria en van Jezus houden. Het gesprek tussen de engel en Maria eindigt met de woorden van Maria: “Zie de dienstmaagd van de Heer; mij geschiede naar uw woord”. Deze woorden zouden als opschrift boven de viering van vandaag kunnen staan. Welke taak of levensstaat wij ook in de kerkgemeenschap hebben ontvangen, uiteindelijk is ieder van ons geroepen om te groeien in het antwoord van Maria: “Zie de dienstmaagd van de Heer; mij geschiede naar uw woord”. Dat Gods woord aan ons mag geschieden en dat wij in zijn dienst mogen staan: dat verlangen verbindt ons met elkaar. Beste Zuster Elisabeth, Maria heeft een ereplaats in jouw kluis. Je begint en eindigt de dag met naar haar te kijken en tot haar te bidden. Samen met Maria wil je in de buurt blijven van Jezus. Dat is een

derde wens vandaag: dat Maria je bij Jezus mag houden met een hart zo ruim als dat van haar. Onder de mantel van Maria is plaats voor velen. Ze is de 'Moeder van de Kerk'. Dank, Elisabeth, om in de stilte van het gebed alle noden en verlangens mee te nemen die de kerkgemeenschap en die mensen aan je toevertrouwen. Zo gesloten als je kluis is, zo open zal je gebed zijn. Maria zal je helpen dat raadsel te ontwarren.

Beste Zuster Elisabeth, ik ben blij dat ik vandaag mag voorgaan in deze plechtige professie voor het kluizenaarsleven. Je roeping en je engagement zijn een geschenk van de heilige Geest aan onze kerkgemeenschap. Binnen een kleine drie weken zullen we Kerstmis vieren. Jouw kluis is één van de plaatsen waar Jezus vandaag opnieuw geboren wordt, in de stilte van het gebed en de geborgenheid van de vriendschap.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen